

Óli Jacobsen

Andrew Godtfred: BRETAR SKUTU EFTIR OKKUM

Andrew skrivaði eisini fitt um sína søgu, serliga undir krígunum. Eisini hava vit frásøgn um ræðuárið 1937 hjá Silver Spray.

4. partur

I 1940 fóru vit til Íslands á sildaveiðu við snurpunót við Silver Spray. Tá ið vit skuldu fara, fór eg á Skansan í Havn eftir siglingarordrum. Boðini vóru, at tað var í lagi at fara yvir á Seyðisfjørðim. Men áðrenn vit skuldu fara, frætti eg frá skiparanum á Sildberanum, sum vit skuldu fylgjast við, at nú var ikki loyvt at sigla eftir Eysturlandinum.

Eg sendi so telegramm til okkara umboðsmann á Norðfjørðinum, at bretar noktaðu okkum at sigla vanligu leiðina. Men vit fóru kortini eina aðra leið enn ta vanligu og komu á Seyðisfjørðin í øllum góðum. Tá ið vit høvdu klarerað, fóru vit suður á Norðfjørðin eftir eini nót og tveimum íslendingum, sum skuldu við. Síðan fóru vit aftur á Seyðisfjørðin eftir bátunum, sum vit brúktu í samband við fiskarið.

Bretarnir mundi doyð í sjóverki

Tá ið vit lögdu at bryggju, stóðu bretar fyri okkum og spurdu millum annað, hvaðani vit komu. Hetta endaði við, at teir settu triggjar hermenn, ein av hesum var ser-sjantur, umborð við boðum um at sigla suður á Norðfjørðin til bretska konsulin har.

Tá ið vit komu út um Dalatanga fullu bretarnir av í sjóverki, og riflurnar rókust undir borðinum í messuni. Um náttina, tá vit vóru komnir á Norðfjørðin, legði ein stórar armeraður trolari upp á síðuna av okkum og gav boð um, at vit skuldu fylgja honum á Seyðisfjørðin.

Komnir á Seyðisfjørðin, blivu skiparin á trolaranum og eg móttiknir av einum hermanni og fingi boð um at koma inn á høvuðsstøðina hjá bretunum. Her bleiv eg spurður um alla mína fortíð og um, hví eg var komin á Seyðisfjørðin. Eg segði, at eg var komin at fiska sild, og nú høvdu teir tarnað okkum í tveir dagar. Eg vísti teimum eisini skjøl, har tað sást, at eg hevði verið í Aberdeen beint frammanundan. So vístu teir mær eitt fjarrit frá "Godtfred", men hesum var einki forborgið við, tí hetta var jú reiðarið. Endiliga sluppu vit til fiskarí. Vit høvdu misti hálvtriðja samdøgur. Vit kundu sloppið undan øllum hesum, um vit fóru vestur og norður um Ísland til Seyðisfjørðin, men tá høvdu vit mist enn meira tíð.

Bretar skutu eftir okkum

Tað hendi mangan í stríðsárunum, tá ið vit vóru heima, at eg bleiv biðin um at føra sjúklingar norður á Tvøroyrar sjúkrahús. Tá var eingin vegur millum bygdin. Silver Spray var skjót at gera klár og sigldi skjótt.

Eina ferð vit komu til bryggju á Tvøroyri við eini gentu, sum skuldi undir skurð beinanvegin, stóðu tveir hermenn fyri okkum og vildu nokta okkum at koma í land. Tíbetur kom ein enskur lækni oman á kaiuna.

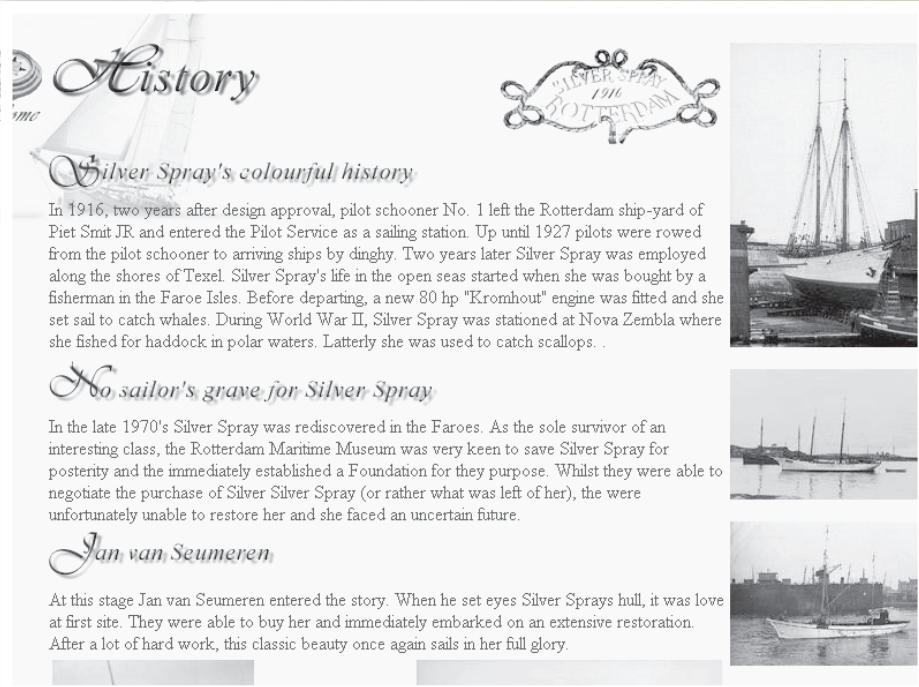
Hesin enski læknin fór niðan aftur, men var skjótur aftur við bili, sum tók sjúklingin við sær.

Síðan kom ein heryvirmaður umborð og vildi hava okkara pass og manningarlista. Eg segði, at passini og manningarlistin var hjá hervalðinum í Vági, tí vit vóru komnir úr Aberdeen kvøldið fyri. Teir spurdu, hví vit ikki vendu aftur, tá ið tað bleiv skotið eftir okkum á Vágssfirði. Eg bleiv so illa við, tá eg hoyrði hetta, at tað glapp mær av munni, at tað var ikki meira enn at týskarar høvdu skotið eftir sjúklingum. (Tá var tað ikki so kent, hvat ið nasistarnir veruliga stóðu fyri). Tað hendi ikki meira, og vit fóru aftur til Vágs.

Á veg suður aftur segði eg teimum báðum monnunum, sum vóru við, at tað varð skotið eftir okkum út eftir Vágssfirði. Tá sigur annar teirra, at hann hevði lagt

Fýra garpar umborð á einum dampara í Grønlandi. V.f. Magnus Dahl, Petur Otto Ellingsgaard, Dias á Heyggi, pápi Andrew, og Tummás P. Nielsen.

Silver Spray bleiv seld av landinum og fekk sína egnu heimasíðu, sum tó ikki er virkin longur

merki til, at tað vóru fleiri sprutt í sjónum nakað frá skipinum, men hann helt tað vera sprutt frá bógnum, men nú skilti hann, at tað var av byrsukúlum.

Komnir til Vágs tosaði eg við heryvirmann í Vági. Hann lat meg vita, at eg skuldi

havt sagt frá, tá ið eg fór. Frammanundan skuldu vit bara siga frá, tá ið vit fóru til útlandið. Hetta var nakað nýtt, sum var komið, meðan vit seinast vóru burtur.

Nú var eg ræddur fyri at fara aftur til Secret Service í Havn at átekna passini, tí eg hevði kanska sagt ov nógv við hermannin á Tvøroyri. Men teir vóru ikki minni fyrirkomandi fyri tað. Eg hoyrði teir tosa sínámillum um, at hatta er tann, sum skotið varð eftir í Vági.

Bumbing í Aberdeen

Vandarnir vóru ofta nærri, enn vit hugsaðu um. Eina ferð vit lógu í Aberdeen beint undir oljutangunum, komu týsk flogfór og bumbaðu. Tá fall ein bumba í sandin einar 300 metrar frá okkum. Hetta gav eitt ræðuligt sett í skipið og eitt óhugnaligt skump móti bollverkinum.

Vit sigldu sum sagt øll stríðsárin. Frá várinum og út á heystið fiskaðu vit við snurraváð, og um veturin sigldu vit við bátafiski. Í januar og februar vóru vit ofta í Vestmannaoyggjunum eftir fiski. Teir túrarnir vóru ofta baldrutir við tungum skipi.